

Rosyjski raport ws. pomocy Turcji dla ISIL

12 kwietnia 2016

Głównym dostawcą uzbrojenia i sprzętu wojskowego dla bojowników ISIL jest Turcja, która wykorzystuje do tego celu organizacje pozarządowe (ang. NGO). Prace w tym kierunku nadzoruje Narodowa Organizacja Wywiadowcza Turcji (tur. Milli Istihbarat Teskilati, MIT). Transport odbywa się głównie samochodami, w tym także w składach kolumn z ładunkami humanitarnymi.

W realizację wspomnianych zadań najaktywniej angażuje się fundacja „Besar” (prezes – D. Sanli), która w 2015 r. sformowała ok. 50 kolumn samochodowych, kierowanych sukcesywnie na obszary zamieszkiwane przez ludność turkmeńską: Bayirbucak [w syryjskiej prowincji Latakia] i Kiziltepe [w tureckiej prowincji Mardin] (260 km na północ od Damaszku). Głównymi źródłami finansowania fundacji są „oficjalnie” darowizny od osób fizycznych i prawnych. Pod taką przykrywką wpływają na konta tej organizacji środki z funduszy specjalnych Narodowej Organizacji Wywiadowczej (MIT). Przy wsparciu [tureckiego] rządu konta bankowe fundacji „Besar” zakładane są w bankach tureckich i zagranicznych.

Dużym dostawcą uzbrojenia i sprzętu wojskowego na terytorium syryjskie znajdujące się pod kontrolą ISIL jest również fundacja „Iyilikder” (prezes – I. Bahar), która skierowała tam w 2015 r. ok. 25 kolumn różnych ładunków. Kierownictwo tej NGO finansowane jest ze źródeł europejskich i bliskowschodnich. Środki w walutach obcych przelewane są na konta w bankach „Kuveyt Turk” i „Vakif”.

W przerzucaniu zaopatrzenia wojskowego dla terrorystów w Syrii aktywnie uczestniczy „Fundacja Obrony Praw i Wolności Człowieka” (tur. İnsan Hak ve Hurriyetleri, IHH) (prezes – B.

Yildirim). Jest ona oficjalnie wspierana przez rząd Turcji i działa pod kierownictwem tureckich służb specjalnych. Od 2011 r. fundacja ta skierowała na terytorium [znajdujące się] pod kontrolą ISIL 7,5 tys. pojazdów z różnymi ładunkami. Organizacja jest finansowana ze źródeł tureckich i przez państwa trzecie. Do zbierania funduszy wykorzystywane są banki tureckie: „Ziraat” i „Vakif”.

Oprócz tego, w celu realizacji zadania przerzutu uzbrojenia i sprzętu wojskowego na terytorium [znajdujące się] pod kontrolą ISIL, pracownicy Narodowej Organizacji Wywiadowczej (MIT) ustanowili kontrolę nad magazynami broni i amunicji, znajdującymi się w przygranicznych miejscowościach Bukulmez i Sansarin (530 km na południowy wschód od Ankary, turecka prowincja Hatay). Przerzuty broni dla bojowników odbywają się zazwyczaj przez punkt graniczny Cilvegozu (koło Reyhanli, prowincja Hatay, 530 km na południowy wschód od Ankary), przy wsparciu pracowników wywiadu i żołnierzy żandarmerii wojskowej Turcji.

Przykładowo, w dniach 2-8 stycznia 2015 r. przez punkt kontrolny Cilvegozu przerzucono partię broni do miejscowości Atma (310 km na północ od Damaszku). Znajdującym się w tym rejonie bojownikom dostarczono [amerykańskie] przeciwpancerne pociski kierowane „TOW” i pociski do ręcznych granatników RPG-7, a także amunicję do broni strzeleckiej.

W listopadzie 2015 r. zorganizowano przerzut zaopatrzenia wojskowego dla nielegalnych formacji zbrojnych rozlokowanych w prowincji Latakia. Islamiści otrzymali od tureckich służb specjalnych działa bezodrzutowe M60 i pociski do nich, pociski do moździerzy 82 mm, amunicję kalibru 23 mm i 12,7 mm, a także granaty ręczne, środki łączności i sprzęt.

W drugiej dekadzie stycznia 2016 r. pracownicy tureckich służb specjalnych dostarczyli terrorystom z „Dżabhat asz-Szam” naboje kalibru 7,62 mm i 12,7 mm oraz pociski do ręcznych granatników RPG-7. Ładunek skierowany został do obozu

bojowników w prowincji Latakia poprzez granicę turecko-syryjską w okolicy miejscowości Kizilchat (540 km na południowy wschód od Ankary). Część otrzymanej broni i amunicji została następnie sprzedana przez dowódców połowych przedstawicielom ISIL w zamian za produkty ropopochodne, żywność i inne środki materialne.

25 stycznia 2016 r. turecka „Fundacja Obrony Praw i Wolności Człowieka” sfinansowała wysłanie terrorystom z ISIL partii zaopatrzenia i żywności (ok. 55 ton). Odpowiedzialnym za sformowanie konwoju był „Związek Bratnich Stowarzyszeń i Fundacji Turcji”. „Ładunek humanitarny” skierowano przez przejście graniczne Yayladagi (530 km na południowy wschód od Ankary, prowincja Hatay) w rejon Bayirbucak. Dużo wcześniej, w lipcu 2015 r., fundacja ta udzieliła pomocy „Stowarzyszeniu na rzecz Praw Człowieka i Solidarności z Uciskanymi” w przerzuceniu do północnej Syrii ponad 177 ton ładunków wojskowych.

Przemyt materiałów wybuchowych i przemysłowych substancji chemicznych, przeznaczonych dla grup terrorystycznych działających w Syrii, organizowano zazwyczaj z terytorium Turcji poprzez przejścia graniczne w okolicach miejscowości: Reyhanli (Turcja), Azaz (Syria), Al-Kamiszli (Syria) i Dżarabulus (Syria). Do transportu dużych partii składników materiałów wybuchowych (nitrogliceryna, azotan amonu, czarny proch i trotyl) używany jest często transport drogą wodną (w pierwszej kolejności po rzece Eufrat).

Ogółem, w 2015 r. dostarczono z Turcji terrorystom: 2,5 tys. t. azotanu amonu (o łącznej wartości około 788,7 tys. USD), 456 t. azotanu potasu (468,7 tys. USD), 75 t. proszku aluminium (496,5 tys. USD), azotan sodu (19,4 tys. USD), glicerynę (102,5 tys. USD) i kwas azotowy (34 tys. USD).

Większość składników chemicznych jest nabywana w południowo-wschodnich prowincjach Turcji (Mersin, Hatay, Kilis, Gaziantep i Sanliurfa) przy udziale lokalnych firm. W szczególności,

jako firma pośrednicząca występuje „Tevhid Bilisim Merkezi” (miasto Sanliurfa, powiat Aldżak, centrum handlowe „Bagdad”, biuro nr 1). Właściciele firmy, Ismail i Ahmet Bayaltun, kupują produkty wytwarzane w zakładach [działających w] „wolnej strefie ekonomicznej Mersin” (miasto Mersin) i zabezpieczają przetransportowanie [tychże] ładunków do bojowników. Ponadto, firma Tsitrkimya (miasto Stambuł, właściciel Zaur Gulijew) zapewnia bezpośrednie dostawy proszku aluminium dla ISIL.

Firmy „Trend Limited Sirketi” (miasto Sanliurfa) i „Maxam Anadolu” (miasto Malatya) specjalizują się w przekazywaniu terrorystom lontów i przewodów detonacyjnych (główna substancja czynna – pentryt), a także spłonek, zapalników i detonatorów elektrycznych.

W celu sprawnego przechodzenia przez kontrolę graniczną, za faktycznym przyzwoleniem władz tureckich towar deklarowany jest jako należący do firm zarejestrowanych rzekomo w Jordanii i Iraku. W załączanych dokumentach, w części dotyczącej sposobu dostawy towaru wskazywany jest tranzyt przez Syryjską Republikę Arabską. Rejestracja towaru i załatwianie formalności celnych odbywa się w punktach odpraw celnych w tureckich miastach Antalya, Gaziantep i Mersin. Po przejściu niezbędnych procedur, towary są wywożone bez przeszkód przez [tureckie] przejścia graniczne Cilvegozu i Oncupinar (520 km na południowy wschód od Ankary, prowincja Kilis).

Tłumaczenie: Grzegorz Grabowski

Źródło: Voltairenet.org